

Tapani Peltonen on Ratsastajainliiton Uusi puheenjohtaja

Tapani Peltonella on hyvä ote urheiluun. Oma tytär Lina kilpailee menestyksekkäästi kouluratsastuksessa. Tässä alla ykkösratsu Ideja.

Sipoolainen Tapani Peltonen valittiin liiton syyskokouksessa uudeksi puheenjohtajaksi. Päätös oli harvinaisen yksimielinen, sillä vastaehdokkaita ei löytynyt. Paremmin Uuno-nimellä tunnettu uusi puheenjohtaja ei luettele teesejä siitä, mitä hän aikoo uudessa toimessaan tehdä.

Ajattelin, että ehkä se on nyt minun vuoroni tehdä näissä ratsastuksen talkoissa jotakin, ja päätin suostua, kun minua pyydettiin liiton puheenjohtajaksi, perustelee Tapani Peltonen päätöstään.

Liitto joutui toukokuussa vaikeaan tilanteeseen, kun aiempi puheenjohtaja Jonas Borup menehtyi äkillisesti sairauskohtaukseen. Koko kesän ajan vaalivalmisteluvaliokunta haastatteli uudeksi puheenjohtajaksi ehdotettuja henkilöitä, mutta halukkaita oli varsin vähän.

- Minuun otettiin yksityisesti yhteyttä jo toukokuun lopulla ja tiedusteltiin halukkuuttani. Vaalivaliokunta lähestyi samassa asiassa elokuussa. En varmaankaan ollut ensimmäinen, jota tähän tehtävään kyseltiin, mutta muut eivät olleet halunneet ottaa tehtävää vastaan. Mietin asiaa kesän yli ja lopulta tulin siihen tulokseen, että kai se on minun vuoroni osallistua näihin talkoisiin, Uuno kertoo.

- Minua ei pyydetty sen takia, että minulla olisi jokin julistus tai visio liiton tulevaisuudesta. Haluan toimia sen eteen, että suuret ihmisjoukot voivat edelleen harrastaa ratsastusta ja että harrastajamassasta löydetään myös ne lahjakkuudet, joita voidaan toimivan valmennusjärjestelmän avulla viedä eteenpäin aina huipputasolle asti.

- Ratsukoiden oikeus liikkua maastoissa ja yksityisteillä on ensiarvoisen tärkeä asia, josta huolehtimiseen myös liiton tulee osallistua. Me emme kuitenkaan voi vaan vaatia oikeuksia, meidän pitää hoitaa asioita diplomaattisesti muut osapuolet huomioon ottaen.

- Liiton on harrastettava lobbauksella ja saatava oikeat ihmiset niihin toimikuntiin, joissa näistä asioista päätetään.

Peltosten viehättävä talo on alun perin toiminut tallina. Remontissa jätettiin jäljelle silta, jota pitkin aiemmin ajettiin heinät vintille.

Linan entinen kilpaponi Chevalier asustaa edelleen Peltosilla ja kulkee usein vapaana pihamaalla.

Borupin linjalla

- Jonas Borup ehti omalla puheenjohtajakaudellaan tasoiittaa pahimmat karikot liitosta. Hän sai monet asiat etenemään varsin hyvin ja toivon, että sitä polkua ei nyt hukata, Uno sanoo.

- Työnantajani Oy Kontino Ab:n kanssa piti luonnollisesti neuvotella asiasta, mutta se ei ollut mikään ongelma. Sen sijaan perheeni vastusti tähän hommaan ryhtymistä aktiivisesti. Olen jo tähän mennessä kuluttanut niin paljon aikaa ratsastuksen järjestötehtäviin, että he ilmeisesti luulivat, ettei minua näy enää ikinä kotona.

- Vaimoni Milla ei ole vielä kukaan hyväksynyt päätöstäni, Uno paljastaa.

- Olen kuitenkin sitä mieltä, että jos liitossa on noin 30 000 jäsentä, niin eiköhän useimpiin hommiin löydy joku minua pätevämpi tekijä. Jos puheenjohtajan pesti rupeaa viemään kaiken vapaa-aikani, homma on huonosti järjestetty, Uno vakuuttaa.

- Olen kyllä varautunut tähän luopumalla kaikista muista luottamustehtävistä. Ja minulla on siinä suhteessa loistava tilanne, että puheenjohtajan tointa hoitanut Leena Valtanen ja muut hallituksen jäsenet jatkavat, joten pääsen heidän opastuksessaan varmasti hyvin asioihin sisään.

Välinpitämättömyys on ongelma

Unon mielestä liitossa on tällä hetkellä harvinaisen rauhallinen mieliala.

- Liekö sitten tyyntä myrskyn edellä vai onko ongelmana se, ettei ihmisiä kiinnosta liiton toiminta ja siihen osallistuminen, hän pohtii.

- On hyvä, jos asioilla on tiettyä pysyvyyttä, mutta pysähtynyt tila ei luonnollisestikaan anna mahdollisuuksia kehitykselle. Usein kehitys menee eteenpäin kärjistysten kautta, joten ristiriitoja ei pidä vältellä liikaa, Uno painottaa.

- Välinpitämättömyys saattaa kyllä muodostua liitolle ongelmaksi. Seu-

rojen tulisi aktiivisesti ehdottaa omia ehdokkaitaan eri tehtäviin ja saada näin äänensä kuulluksi. Aktiivisuutta vaaditaan varsinkin jatkossa, kun jokaisella lajilla ei ole omaa edustajaansa hallituksessa vaan lajijaostoilla tulee olemaan aktiivinen ja itsenäinen rooli.

- Törmäsin usein tähän välinpitämättömyyteen toimiessani Etelä-Suomen Ratsastuksen eli ESRA:n hallituksessa. Varsinkin etelän seurat tuntuvat olevan kovin itseriittoisia. Yhteys aluejaostoon ja aluesihteerin on monella seuralla olematon, kun on totuttu hoitamaan kaikki asiat liiton toimiston kautta. Tästä taas aiheutuu liitolle paljon turhaa työtä, Peltonen muistuttaa.

- Seurat pitäisi saada yhteistyöhön toistensa kanssa ja järjestämään nykyistä enemmän toimintaa jäsenilleen. Aina pyydetään järjestämään koulutuksia, mutta niihin hakeutuu todella vähän väkeä, kun seurat eivät houkuttele omia ihmisiään osallistumaan.

- Monet seurakunnat toimivat yhden talin ympärillä. Pieni aktiivinen joukko

sitten voivottelee resurssien ja tekijöiden puutetta sen sijaan että järjestäisi yhdessä parin muun tallin väen kanssa jotakin suurempaa.

- Järjestötoiminnallinen yhdessä tekeminen on varsinkin eteläsuomalaisille vierasta. Tuntuu siltä, että pohjoisessa on seurojen välillä luontevampaa yhteistyötä. Itä- ja Pohjois-Suomessa seurojen jäsenet kokevat oman aluejaoston yhteiseksi nimittäjäksi siinä missä etelän seurat ovat mielestään itsenäisiä.

- ESRA:ssa on toki aloitettu monenlaista yhteistoimintaa, kuten kisapörssit ja seuraseminaarit. Toivottavasti saamme näiden kautta aikaan uudenlaista yhteistoimintaa yli seurojen.

Kilparatsastuksen karikat

Uunolla on hyvä tuntuma kilparatsastukseen, sillä hänen tyttärensä Lina on menestyvä juniorikouluratsastaja. Vanhin poika Karl eli Kalle on ajanut kilpaa valjakkoajossa ja toiminut viime vuodet Ben Simonsénin groomina. Uuno on myös itse osallistunut jo pitkään eri lajien kilpailujen järjestämiseen hyvin aktiivisesti mm. seurassaan Husaariratsastajissa.

- Monen junioriratsastajan ura katkeaa valitettavasti nykyisin liian aikaisin. Vanhemmat tukevat poni- ja juniorivuosina, mutta siinä vaiheessa kun tukea todella tarvittaisiin eli lapsen tultua ammatinvalintakään, monien vanhempien panostus loppuu kokonaan. Kuitenkaan nuori ei pysty itse mitenkään hankkimaan resursseja kilpahevosen hankintaan, ylläpitoon ja kuljetuksiin.

- Laji menettää paljon resursseja tämän ilmiön takia. Tarvitsimme PP-Teamin kaltaisia tiimejä muihinkin lajeihin, tukijoukkoja, jotka voisivat auttaa ratsastajia saamaan valmennusta ja sponsoreita. Lajijaostoihin kaivataan myös ihmisiä, joilla on hyviä yrityssuhteita.

- Huippu-urheilun on jatkossa varmasti vielä nykyistä vaikeampi saada sponsorirahoja ja siksi meidän tulee hoitaa asiointamme entistä paremmin. Ei myöskään ole viisasta luoda ratsastukselle kielteistä imagoa korostamalla ristiriitoja.

- Me tarvitsemme kipeästi kansainvälisiä menestyjiä jo esikuvan vuoksi. Kyrat ja Piit ovat lajille elintärkeitä ja heitä tarvittaisiin lisää, Uuno painottaa.

- Lajimme on hyvin haavoittuva, minkä Ateenan olympialaiset jälleen kerran osoittivat. Vaikka kaikki tehtäisiin viimeisen päälle hyvin, hevoset voivat loukkaantua juuri väärällä hetkellä. Siksi tarvitsemme enemmän laajuutta huipputasolle.

- Kilpaurheilu ja harrastustoiminta eivät mielestäni ole missään suhteessa vastakkaisia asioita. Molempia tarvitaan eikä kumpikaan pärjää ilman toista.

Hevoset kotona

Peltosilla on talli kotina ja hevoset omassa pihassa. Perheen kotitalo on todellakin entinen talli, joka on kunnostettu asuinrakennukseksi. Hevosille rakennettiin uusi talli pihapiiriin, ja tällä hetkellä kotona asustaa kolme hevosta.

- Vaimollani Millalla on ollut hevosia aina. Silloin kun menimme naimisiin, meillä oli ehkä kymmenen vuoden hevoseton jakso, mutta kun muutimme Sipooseen, niin niitä alkoi tulla milloin milläkin verukkeella, Uuno naureskelee. Tällä hetkellä hevosia on kuusi, joista kaikki eivät kuitenkaan ole kotona.

- Jos hevosia ei voisi pitää omassa pihassa, ei niitä olisi näin paljon. Silloin saisi yksi riittää.

Lina-tytär aloitti kilpailu-uransa hyvin nuorena, noin kuusivuotiaana. Hän kilpaili shetlanninponilla Skäpperöds Hera, jolla myös Kalle on ajanut kilpaa valjakoissa. Lina on menestynyt erinomaisesti kansallisella tasolla poniluokissa, mutta on nyt siirtynyt hevosiin. Hänellä on kaksi ratsua, Ideja ja Don Perignon, joilla hän valmentautuu Pia Varjosen johdolla.

- Lajin parissa on tullut vietettyä monia hyviä hetkiä, mutta ehkä mukavinta on ollut valmennus- ja kilpailureissuilla Linan kanssa. Muuten emme juurikaan matkustele, mutta Etelä- ja Keski-Suomen maisemat ovat kyllä kisamatkoilla tulleet tulleiksi.

- On toisaalta niin, että ei niitä rusettejakaan saa ellei joku järjestä kilpailuja, joten sen vuoksi olemme koko perheen voimin aktiivisesti mukana järjestelyissä, Uuno toteaa. •